

หนู...คนพิเศษ

โดย นางสาวคนยา ชินเชาวน์

กลุ่มงานการศึกษาพิเศษ

ใครๆก็ว่าหนูเป็นเด็กพิเศษ ที่ไม่เหมือนใคร ทำอะไรเหมือนเดิม ซ้ำๆ อาหารที่ไม่ชอบ ก็จะไม่กิน หรืออาหารที่ชอบแต่ไม่กินก็มี แล้วแต่อารมณ์ของหนูในขณะนั้น บางอย่างดี ..น่ารัก บางอย่างต้องใช้ทั้งหลอกหล่อ เอ้อ..เยอะนะที่หนูทำอะไรที่ไม่เหมือนใครหลายๆคนที่เขาทำกัน จนบางครั้งคาดไม่ถึงว่า หนูจะทำได้ จึงกลายมาเป็นเรื่องเล่าที่น่าประทับใจเกิดขึ้น

หนูมาโรงเรียนทุกวัน ทุกๆวันหนูจะมาแต่เช้าเพื่อให้ทันเข้าแถวและทำกิจกรรมพร้อมกับเพื่อนๆ (ครูย่า) ด้วยใบหน้าอันสดใส บางวันดูสีหน้าหนูเครียดๆ ไม่สดใสเหมือนทุกวัน ก็จะถามว่าเป็นอะไรมาหรือเปล่า ...ไม่ตอบ...แล้วจะชี้ไปด้านหลัง จึงถามต่อไปว่า โคนแม่ดูมาหรือ ทะเลาะกับแม่มาหรือเปล่า หลากหลายคำถาม ชวนหนูคุยแล้วทำกิจกรรมร่วมกัน อารมณ์ตอนนั้นก็เริ่มหายไป เป็นปกติทั้ง กลายมาเป็นหนู...

คนพิเศษคนเดิม จะเป็นเช่นนี้เกือบทุกครั้ง แต่ไม่บ่อยครั้ง เพราะที่บ้านดูแล และเอาใจใส่ในความเป็นหนู...คนพิเศษพอสมควร เราจะมีกิจกรรมร่วมกันบ่อยจนคุ้นเคย กันเป็นอย่างดี จะเข้าใจและรู้ถึงอารมณ์หนู...คนพิเศษ เราให้หนู ...คนพิเศษนำผ้าเช็ดหน้าไปแขวนที่ราวตากผ้า แล้วนำไม้หนีบ หนีบผ้าด้วย จะได้ไม่หลุด หนู ...คนพิเศษลุกเดินนำผ้าไปตาก เป็นเช่นนี้ทุกวัน แล้วผ้าที่ตากไว้ก็จะหลุดร่วงจากราวตากผ้าเช่นนี้ทุกครั้งเช่นกัน มีอยู่วัน...หนู...คนพิเศษ นำผ้าไปตากไว้ ที่ราวตากผ้า ลมพัดแรงมากจนผ้าร่วงกองที่พื้น เราเห็นกับตาตัวเอง สงสัยจัง ว่าผ้าที่ตากไว้ แล้วมีไม้หนีบผ้าอยู่ทำไมจึงหล่นได้ เดินไปดูใกล้ๆ อ้าว ...หนู...คนพิเศษ มาดูนี่ซิ ผ้าหนึ่งผืน มีไม้หนีบแปดตัว หนีบแต่ผ้าไว้จริงๆ เพียงด้านเดียว หนู ...คนพิเศษไม่ได้จับผ้าทั้งสองด้านมาหนีบด้วยกัน ผั วจึงหลุดจากราวตากผ้า เอาใหม่ซะหนู...คนพิเศษ พุดแล้วก็หัวเราะ หนู...คนพิเศษอารมณ์ดี หลังจากนั้นเราจะสั่งเกตดู เอ...วันนี้ลมแรงนะ แต่ผ้าก็ปลิวแกว่งอยู่บนราวตากผ้าอย่างสวยงาม แม้ว่าจะมีไม้หนีบผ้าเรียงเป็นแถวตลอดแนว ผ้าทั้งสองด้านก็ตาม

ความรู้สึกดี ..ดี...ที่มีกับหนู...คนพิเศษ ความประทับใจที่เราเพียรบอก และย้ำให้ หนู ...คนพิเศษทำทุกวัน แล้วในที่สุด...หนู...คนพิเศษคนนี้ ก็ไม่ทำให้เราผิดหวัง แล้วเราก็หวังว่า หนู ...คนพิเศษคนนี้จะทำให้คนในบ้านได้รับรอยยิ้มด้วย ...เช่นกัน...